

Küçük dairedaki büyük mesuliyetlerimiz

Dağlarvarî dalgalar içinde zaman ne kadar hızlı geçiyor.

Günlük telaşlar, uğraşlarla yetiştirmeye odaklandığımız işleri tamamlarken unuttuklarımız, ihmal ettiklerimizin sayısı da bir hayli çok.

Teknolojinin artmasıyla gerekli gereksiz birçok olay, aktüalite, reklam, haber akışı zihinleri, melekeleri, nazarları kendine çekerek insan duygularının ve hissiyatının tamamını esir alıp dumura uğrattıyor.

Kendi irademiz, inisiyatifimiz, ölçülerimiz ve bakış açımızla istikametimizi tayin edeceğimiz yerde, ummadığımız, beklemediğimiz mecralara, maceralara, mekânlara savruluyoruz. Toplum olarak başkalarının sürekli afakî, nefsanî cazibeleri benliğimize empoze ederek etkilediği ve idare ettiği kişilik yapısına farkına varmadan bürünüyoruz. Öğretilmiş alışkanlık ve telkin edilmiş davranışlar ve taklitlerle ne zaman sevineceğimizi ve üzüleceğimizi duygularımıza hitap eden başkaları belirliyor.

Kendimize ait sorumluluklarımızı mesela: İman hakikatlerini, ubudiyetimizi ve manevî hayatımızdaki sorumluluklarımızı her şeyden evvel ve üstün tutmamız, birinci gayemiz olması gerekirken; unuttuğumuz, ihmal ettiğimiz ya da son sıralara koyduğumuz acı bir gerçek.

Üstad, tarihçe-i Hayatta nazarlarımızı afakî, lüzumsuz taraflara çeviren saikleri şöyle tarif etmiş: “Şimdiki hal-i âlem hayat-ı dünyeviyeyi hususun hayat-ı içtimaiyeyi ve bilhassa hayat-ı siyasiyeyi ve bilhassa medeniyetin sefahat ve dalaletlerine ceza olarak gelen gazab-ı İlahinin bir cilvesi olarak harb-i umuminin tarafgirane, damarları ve a’sabları tehyic edip batın-ı kalbe kadar, hatta hakaik-i imaniyenin elmasları derecesine o zararlı, fani arzuları yerleştirecek

derecede bu meş'um asır öyle şırınga etmiş ve ediyor ve öyle aşlamış ve aşıyor ki; Risale-i Nur dairesi haricinde bulunan...”

Hal-i âleme baktığımızda zamanlar, mekanlar, insanlar ve olaylar değişse de harpler, darplar, maddî ve manevî musibetler gibi insan kalbini, ruhunu, duygularını, manevîyatını etkileyen sebepler, faktörler, nazarları dünya meşgalesine çeviren etkenler değişmiyor, şiddeti ve tesiri gittikçe artarak devam ediyor...

Bir zerre kadar cirmimizin yer kapladığımız dünyada manevî cesametimiz ve mesuliyetimizle insan olarak mahlûkatın en üstünde, her şey hizmetimize verilmiş, bütün kâinatın mânâsını, sırlarını ve maksadını idrak edebilecek kabiliyetler, zenginlikler ve değerlerle donatılmışız. Daha önemlisi Rabbimiz bizi muhatap almış, ahsen-i takvim mertebesine çıkarmış, halife-i arz olarak değer vermiş.

Bir nebze tefekkürle kendimize, çevremize ve âlemdeki gidişata bakarak nerede, hangi noktada ve nasıl bir durumda olduğumuzu anlamaya çalışabiliriz. Şayet içinde yuvarlandığımız hayat şartları ve benliğimizi kuşatan olaylar, idrakimizi hapseden prangalar, nefsimiz ve şeytanımızın hile ve desiseleri... Bütün bunları inancımızdan, imanımızdan ve ihlâsımızdan alacağımız güçle, cesaretle ve samimiyetle bertaraf edebiliriz, istikametimizi bulabiliriz.

Enfûsî âlemdeki mesuliyetlerimizi yerine getirmeden, murakabe etmeden; afakî âlemdeki hayırlara, güzelliklere, sevaplara, huzura, huşuya, saadete ulaşamayız.

Muzaffer KARAHİSAR